

വിമോചകനായ സുൽത്വാൻ

മഹ്മൂദ് ഗസ്നവി رحمة الله عليه

അബ്ദുൽ ഹകീം ഹസൻ فك الله أسره

വിമോചകനായ സുൽത്വാൻ മഹ്മൂദ് ഗസ്നവി

فك الله أسره അബ്ദുൽ ഹകീം ഹസൻ

നിറയാർദ്രനും ദയാലുവുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

ഉലകങ്ങൾക്കുടയോനായ അല്ലാഹുവിനാണ്
സ്തുതികളഖിലവും.

നിറയാർദ്രൻ ദയാലു.

മൂല്യവിധിനാളിന്നധിപതി.

ഞങ്ങൾ നിനക്കു മാത്രം വഴിപ്പെടുന്നു, ഞങ്ങൾ നിന്നോട്
മാത്രം തുണയിരക്കുന്നു.

നേർപാതയിലേക്ക് നീ ഞങ്ങളെ നയിക്കേണമേ
നീ പ്രസാദിച്ചവരുടെ പാത, നീ ദ്വേഷിച്ചവരുടെയല്ല,
ഭംശ മാർഗികളുടേതുമല്ല

والله هو المحمود

മഹ്മൂദിന്റെ ഔദ്യോഗിക മുദ്ര

Waiting for Ghaznawi

ഇലാഹി ഭജ്ജേ മഹ്മൂദ് കൈയി.....

അല്ലാഹുവെ.....

ഞങ്ങളിലേക്ക് ഒരു മഹ്മൂദിനെ അയച്ച് തരിക.

ഇസ്ലാമിക ചരിത്രത്തിലെ അതിപ്രാധാന്യമുള്ള സവിശേഷ വ്യക്തിത്വമാണ് സുൽത്താൻ മഹ്മൂദ് ഗസ്നവിയുടേത്. മധ്യ - ദക്ഷിണേഷ്യയുടെ മധ്യകാല ചരിത്രത്തെ ആകൃതിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ നിർണായക പങ്കുവഹിച്ചു ആ ഭരണാധികാരി.

ഇന്നത്തെ അഫ്ഗാനിസ്താനിലെ ഗസ്ന കേന്ദ്രീകരിച്ച് സ്ഥാപിതമായ ഗസ്നവി ഭരണകൂടത്തിന്റെ അതിരുകൾ അങ്ങ് ഇറാനിൽ നിന്ന് ഇങ്ങ് ഇന്ത്യയുടെ പഞ്ചാബിലേക്കും, മക്റാനിൽ നിന്ന് ട്രാൻസോക്സിയാന (മാവറാഘനഹർ) യിലെ ഖവാരിസ്മയിലേക്കും വ്യാപിപ്പിച്ച വിജേതാവായ ഭരണകർത്താവ്.

നിരന്തര പടയോട്ടങ്ങളിലൂടെ ഇന്ത്യയിലെ ഗുജറാത്തിലും മഥുരയിലും ഗ്വാളിയറിലും അക്രമങ്ങൾ സംഘടിപ്പിച്ച് അതാതിടങ്ങളിലെ രാജവംശങ്ങളെ വേരോടെ പിഴുതെറിഞ്ഞ് രസിച്ച് അധീശാധിപതി.

അടിസ്ഥാന ജനവിഭാഗങ്ങളെ അടിമകളാക്കിയും അടിച്ചമർത്തിയും പൊതു ജനത്തെ ചൂഷണം ചെയ്തും ഒരുമിച്ചുകൂട്ടിയ സമ്പത്ത് ക്ഷേത്ര നിലവറകളിൽ കുന്നുകൂട്ടി വെച്ച് ഭരണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന രാജവംശങ്ങളെ നിഷ്കാസനം ചെയ്തും, സോമനാഥ് ഉൾപ്പെടെയുള്ള ക്ഷേത്ര ഭന്ധാരങ്ങൾ പിടിച്ചെടുത്തും തന്റെ തലസ്ഥാന നഗരിയായ ഗസ്നയെ മോടി പിടിപ്പിച്ച ഇസ്ലാമിക നായകൻ.

പൊലീമ നഷ്ടപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരുന്ന അബ്ബാസികളുടെ ബാഗ്ദാദിനെ വെല്ലുന്ന സാംസ്കാരിക തലസ്ഥാനമായി ഗസ്നയെ വളർത്തിയെടുത്ത സാംസ്കാരിക നായകൻ.

മനോഹരമായ മസ്ജിദുകളും, സർവ്വകലാശാലകളും, പാഠശാലകളും, പുസ്തകശാലകളും, കലാശാലകളും, പൂന്തോട്ടങ്ങളും നിർമ്മിച്ച്

ഗസ്നയെ അലങ്കരിച്ച നാഗരികതയുടെ പിതാവ്.

ലോകപ്രശസ്ത പണ്ഡിതന്മാരെയും കവികളെയും വൈരാഗികളെയും കൊണ്ട് ഗസ്നയെ സമ്പന്നമാക്കിയ പണ്ഡിതവൈരാഗി.

ഇസ്ലാമിക ലോകത്തിന്റെ സാംസ്കാരികവും സാമ്പത്തികവും ബൗദ്ധികവുമായ തലസ്ഥാനമായി ഗസ്നയെ വികസിപ്പിച്ച ക്രാന്തദർശിയായ രാഷ്ട്ര നായകൻ.

നയിച്ച യുദ്ധങ്ങളിൽ ഒന്നുപോലും പരാജയം നുണയാത്ത വിക്രമിയായ ജേതാവ്.

കാലഘട്ടത്തിലെ ഖലീഫയാൽ **അമീനുൽ മില്ല** എന്നും **യമീനുദ്ദൗല** എന്നും ആദരിക്കപ്പെട്ട മഹത് വ്യക്തി. ഇസ്ലാമിന്റെയും ഇസ്ലാമിക രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും ഗഹ്വരമെന്ന് ഖലീഫയാൽ വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട **കഹ്ഫുദ്ദൗല വൽ ഇസ്ലാം**. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം തന്നെ ഇസ്ലാമിക വ്യവസ്ഥയുടെ ജീവത്ചിത്രമായതിനാൽ **നിദാമുദ്ദീൻ** എന്ന് വിളിച്ചാദരിക്കപ്പെട്ട ഇസ്ലാമിക നായകൻ. ഇസ്ലാമിക രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഊരിപ്പിടിച്ച ഖഡ്ഗം എന്ന വിശേഷണത്താൽ **സയ്ഫുദ്ദൗല** എന്ന് അഭിസംബോധന ചെയ്യപ്പെട്ട ഇസ്ലാമിക പോരാളി. **ബുത്ശരികൻ** എന്ന് ഒരേസമയം ഇസ്ലാമിക വ്യത്തങ്ങളിലും ഇതരർക്കുമിടയിൽ പ്രസിദ്ധി നേടിയ വിഗ്രഹധ്വംസകൻ. ഇസ്ലാമിക ചരിത്രത്തിൽ പ്രഥമമായി **സുൽത്മാൻ** എന്ന് അഭിസംബോധന ചെയ്യപ്പെട്ട ഭരണാധികാരി.

തന്റെ പടയോട്ടങ്ങളാൽ ഇന്ത്യയിലെ ഇസ്ലാമിക ചരിത്രത്തിലും അതിപ്രാധാന്യമുള്ള ഒരിടം നേടിയിട്ടുണ്ട് മഹ്മൂദ്. പിന്നീടങ്ങോട്ടുള്ള ഇന്ത്യയിലെ ഇസ്ലാമിക അധിനിവേശങ്ങൾക്കും മുസ്ലിം ഭരണകൂടങ്ങൾക്കും അടിത്തറയായിത്തീർന്നത് മഹ്മൂദിന്റെ അധിനിവേശങ്ങളായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുവട് പിടിച്ചാണ് മുഹമ്മദ് ഗോറി ഡൽഹി കീഴടക്കുന്നത്. ഉത്തരേന്ത്യയിലേക്ക് ദഅ്വതിന്റെയും തബ്ലീഗിന്റെയും ദൗത്യങ്ങളുമായി സ്വുഫികൾക്കും ദാഇകൾക്കും പ്രചോദനങ്ങളായതും മഹ്മൂദിന്റെ അധിനിവേശങ്ങളായിരുന്നു. ഇസ്ലാമിക നാഗരികതയുടെ ശോഭയർന്ന ചിത്രം വരച്ച സ്പെയ്ൻ എന്ന രാഷ്ട്രം തകർന്ന് നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കിപ്പുറവും, മഹ്മൂദ് സ്ഥാപിച്ച ഇസ്ലാമിക ഭരണകൂടത്തിന്റെയും, അധിനിവേശത്തിന്റെയും ബാക്കിപത്രങ്ങൾ ഇങ്ങ് ഇന്ത്യയിലും പാകിസ്താനിലും അഫ്ഗാനിലും ഇന്നും ജ്വലിച്ച് നിൽക്കുന്നുണ്ട്.

താൻ നേതൃത്വമേകിയ യുദ്ധങ്ങളിൽ ഒന്നിൽപോലും പരാജയപ്പെടാത്ത ആ നായകൻ പതിനേഴ് തവണകളാണ് ഇന്ത്യയിലേക്ക് വിജയകരമായി സൈന്യത്തെ നയിച്ചത്. അബൂൽ ഹസൻ അലി അൽ ഹസനി അന്നദ്വിയെ പോലുള്ള പണ്ഡിതന്മാർ അമീറുൽ മുജാഹിദീൻ എന്നും, അല്ലാമ ഇഖ്ബാലിനെ പോലുള്ള കവികളും ദാർശനികരും ഇസ്ലാമിക നായകനെന്നും, മുസ്ലിംകളുടെ വിമോചകനെന്നും പുകഴ്ത്തിയ ആ മഹാപുരുഷൻ പക്ഷെ ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലിംകൾക്ക് എന്നുമൊരു വില്ലൻ മാത്രമായിരുന്നു. അനേകം തവണ ഇന്ത്യയെ ആക്രമിക്കുകയും, അമ്പലങ്ങൾ കൊള്ളയടിച്ച്, യുദ്ധാർജിത സ്വത്തുക്കൾ കൊണ്ട് തന്റെ ആസ്ഥാനത്തെ അലങ്കരിക്കുകയും ചെയ്ത ആക്രമണകാരി!

ഒരു ഹിന്ദു ഭൂരിപക്ഷ പ്രദേശത്ത് അടിമ മനോഭാവം പേറി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന അപരവത്കരിക്കപ്പെട്ട ഇന്ത്യൻ മുസ്ലിംകളിൽ അത്തരമൊരു ധാരണ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നില്ല.

എന്നാൽ ചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ എന്താണ് മഹ്മൂദ് ഗസ്നിയുടെ സ്ഥാനം? മഹ്മൂദിനെ കുറിച്ച് പൗരാണികരും അർവാചീനരുമായ ചരിത്ര പണ്ഡിതന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് എന്താക്കെയാണ്?

ചരിത്രരചനയിൽ മാർക്സിസ്റ്റ് വീക്ഷണങ്ങളും വലതുപക്ഷ വീക്ഷണങ്ങളും ബ്രിട്ടീഷ് കഥനങ്ങളുമുണ്ട്. ഫാരിസി, അറബി, ഉർദു ഭാഷകളിൽ മഹ്മൂദിന്റെ ഭരണത്തെയും, ഇന്ത്യൻ അധിനിവേശങ്ങളെയും കുറിച്ചുള്ള ഇസ്ലാമികമായ വീക്ഷണങ്ങളുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സെക്രട്ടറിയും, ചരിത്രകാരനുമായ ഉത്ബി രചിച്ച കിതാബുൽ യമീനി, താരിഖു ദൗലതിൽ ഗസ്നവിയു വ അബ്ബാറു സുൽത്വാൻ മഹ്മൂദ് ഗസ്നവി ഉണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്ദേശങ്ങളുടെയും ദൂതിന്റെയും തലവനായ അബുൽ ഫദൽ മുഹമ്മദ് അൽ ബയ്ഹവി എഴുതിയ താരിഖെ യമീനി, മുജല്ലദാത്, മഖാമാത് തുടങ്ങിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളുണ്ട്. അവയിലെ ഇസ്ലാമിക വീക്ഷണങ്ങൾ പക്ഷെ, ക്ഷമാപണ സ്വരങ്ങൾക്കുടമകൾക്കും മതേതര മുസ്ലിം ബുദ്ധിജീവികൾക്കും ഒട്ടും ദഹിക്കുകയില്ല.

ഇന്ത്യയിലെ ക്ഷേത്ര ഭണ്ഡാരങ്ങളിൽ കുന്നു കൂട്ടിവെച്ച കണക്കറ്റ സ്വത്തുക്കൾ കൊള്ളയടിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് മഹ്മൂദ് ആക്രമണങ്ങൾ നടത്തിയതെന്നതാണ് ഒരു വീക്ഷണം. എന്നാൽ, കേവല കൊള്ളയെന്ന വായന ശരിയല്ലെന്ന് നമുക്ക് ചരിത്ര രചനകളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാനാവും. ഇസ്ലാമിക പ്രബോധനങ്ങൾക്കും ജിഹാദിനും വേണ്ടി നടന്ന ആക്രമണങ്ങളുടെ സ്വാഭാവിക പരിണതിയായി ആർജ്ജിച്ചെടുത്ത ഗനീമത് ആണ് കൊള്ളയെന്ന് വിവക്ഷിക്കപ്പെട്ടതെന്നതാണ് മറുവായന.

പുതുവർഷം 971 നവംബർ രണ്ടിനായിരുന്നു മഹ്മൂദിന്റെ ജനനം. സാമാനി രാജവംശത്തിലെ പ്രഗത്ഭനായ സൈനിക തലവനും ഗസ്നയുടെ ഭരണാധികാരിയുമായിരുന്ന അൽപ്തഗീന്റെ വിമോചിത അടിമയായിരുന്നു പിതാവായ സബക്തഗീൻ. തുർക്കി വംശജനായിരുന്ന അദ്ദേഹം അൽപ്തഗീന്റെ മരണ ശേഷം 977 ൽ ഗസ്നയുടെ അധികാരം ഏറ്റെടുക്കുകയും, സാമാനികളുടെ ഭരണവ്യത്യാസത്തിൽ നിന്ന് പുറത്ത് കടന്ന് സ്വതന്ത്രമായ ഒരു ഭരണകൂടം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. അതാണ്, ഗസ്നവി ഭരണകൂടം എന്ന് ചരിത്രത്തിൽ അറിയപ്പെട്ടത്.

യഥാർത്ഥത്തിൽ ഗസ്നവി ഭരണകൂടത്തിന് അടിത്തറ പാകിയത് അൽപ്തഗീനാണ് എന്ന് നിസ്തംശം പറയാം. അതുകൊണ്ടാണ്, അദ്ദേഹം ഇല്ലെങ്കിൽ സബക്തഗീനും മഹ്മൂദും ഗസ്നവി ഭരണകൂടവും ഇല്ലെന്ന് ചില ചരിത്രകാരന്മാർ പറഞ്ഞത്.

മഹ്മൂദിന്റെ മാതാവ് സബൂലിസ്താനിലെ ഒരു രാജകുടുംബാംഗമായിരുന്നു. മാതാവിന്റെ പ്രദേശത്തോട് ചേർത്ത് ചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം മഹ്മൂദ് സാവൂലി എന്നും മഹ്മൂദ് സാബൂലി എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു.

986 ൽ തന്റെ പതിനഞ്ചാം വയസ്സിലാണ് മഹ്മൂദിന്റെ ആദ്യത്തെ യുദ്ധ പങ്കാളിത്തമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരിത്രകാരന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. പിതാവായ സബക്തഗീൻ പിശാവറിലെ (peshawar) ഹിന്ദു ശാഹി രാജവംശത്തിലെ ജയപാലയുമായി ലഗ്മാനിൽ വെച്ച് നടത്തിയ യുദ്ധമായിരുന്നുവത്. കാബൂളിനും ജലാലാബാദിനും ഇടയിലായിരുന്നു ആ പ്രദേശം. പൗരാണിക അറബി പേർഷ്യൻ ഭാഷകളിൽ ലംഗാൻ എന്നാണ് ഈ സ്ഥലം അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. സാമാനികളിലെ സൈനിക തലവനായ അബൂൽ ഹസൻ ഫാഇഖും ഈ

യുദ്ധത്തിൽ സബക്തഗീനെതിരെ അണിനിരന്നു. എന്നാൽ യുദ്ധത്തിൽ ജയപാലയും ഫാഇഖും പരാജയപ്പെട്ടു.

യുദ്ധത്തിൽ പരാജയപ്പെട്ടെങ്കിലും ഫാഇഖ് ഖുറാസാനിൽ വിമത നീക്കം നടത്തി. സാമാനി രാജവംശത്തിലെ അതിശക്തനായ സൈനിക തലവനായിരുന്നു തുർക്കി അടിമയായിരുന്ന ഫാഇഖ്. ശക്തി ക്ഷയിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന സാമാനി രാജവംശത്തിലെ പ്രാദേശിക നേതാക്കൾ പലയിടങ്ങളിലും വിമത നീക്കങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന കാലമായിരുന്നുവത്. സാമാനി ഭരണകൂടത്തിലെ സൈനിക ജനറലായ അലി അൽ സിംജൂരിക്കൊപ്പം ഫാഇഖും കലാപങ്ങളും വിമത നീക്കങ്ങളും നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അതോടെ ഫാഇഖ് അൽ ഖാദിമിനെ നേരിടാൻ പിതാവിനോടൊപ്പം മഹ്മൂദും പുറപ്പെട്ടു.

മഹ്മൂദിന്റെ യുദ്ധതന്ത്രങ്ങൾ കൃത്യമായി അടയാളപ്പെടുത്തിയ യുദ്ധമായിരുന്നുവത്. മഹ്മൂദിന്റെ സൈനികപാടവത്തിന്റെ ഫലമായി യുദ്ധാനന്തരം സയ്ഫുദ്ദൗല അമവാ രാഷ്ട്ര ഖഡ്ഗം എന്ന ബഹുമതി അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചു. ഒപ്പം ഖുറാസാന്റെ ഗവർണറായി അദ്ദേഹം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു.

995 ൽ, ഖുറാസാന്റെ ഭാഗമായിരുന്ന നിശാപ്പൂരിൽ നിന്ന് ഫാഇഖിനെ മഹ്മൂദ് പുറത്താക്കി. യുദ്ധപരാജയത്തെ തുടർന്ന് അലി അൽ സിംജൂരി ഇറാനിലെ ബൂയിദുകൾ ഭരിച്ചിരുന്ന റേ എന്ന പ്രദേശത്തേക്ക് ഓടിപ്പോയി. തുടർന്നും ഗസ്നവികൾക്കെതിരെ അലി അൽ സിംജൂരി പടനീക്കങ്ങൾ നടത്തുന്നുണ്ടെങ്കിലും പക്ഷെ ഒന്നും വിജയം കണ്ടില്ല.

997 ൽ സബക്തഗീൻ മരണപ്പെട്ടതിനെ തുടർന്ന് മൂത്ത പുത്രനായ ഇസ്‌മാഇൽ ഗസ്‌നയുടെ ഭരണാധികാരിയായി അവരോധിക്കപ്പെട്ടു. മഹ്മൂദിന്റെ പിതാവ് സബക്തഗീന്റെ മുൻകാല ഉടമയായിരുന്ന അൽപ്തഗീന്റെ മകളായിരുന്നു ഇസ്‌മാഇലിന്റെ മാതാവ്. ആ ആനുകൂല്യത്തിലായിരുന്നു ഇസ്‌മാഇൽ ഭരണാധികാരിയായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടത്. എന്നാൽ ഭരണനൈപുണ്യമില്ലാത്ത ഇസ്‌മാഇലിനെ ഗസ്‌നയുടെ ഉത്തരവാദിത്വമേൽപ്പിച്ചു കൊടുക്കാൻ മഹ്മൂദ് സന്നദ്ധനല്ലായിരുന്നു.

ഇളയ സഹോദരനും ഹെൽമന്ദ് നദിയുടെ തീരത്തുള്ള ബോസ്തിലെ ഗവർണ്ണറുമായിരുന്ന അബൂൽ മുസാഫിറിന്റെ സഹായത്തോടെ ഇസ്‌മാഇലിനെ അധികാര ഭ്രഷ്ടനാക്കിയ മഹ്മൂദ്, ഗസ്‌നയുടെ ഭരണം പൂർണ്ണമായി പിടിച്ചടക്കി. ശേഷം, അബൂൽ ഹസൻ അൽ ഇസ്‌ഫറായിനിയെ തന്റെ വസീറും കാതിബും ആയി നിശ്ചയിച്ചു.

താൻ അവഗണിക്കാൻ പറ്റാത്ത ഒരു ശക്തിയായി മാറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്ന സന്ദേശം സാമാനി രാജാവായ നൂഹ് രണ്ടാമന് നൽകുന്നതിൽ മഹ്മൂദ് വിജയിച്ചു.

998 ൽ മഹ്മൂദ് ബൽഖി (خَلْب) ലേക്ക് പട നയിച്ചു. അലി അൽ സിംജൂരിയുടെയും ഫാഇഖിന്റെയും ബാക്കി വന്ന സൈന്യത്തെ അദ്ദേഹം അവിടെ വെച്ച് നേരിട്ടു. ശത്രുസേനയെ പൂർണ്ണമായും നിലംപരിശാക്കി ലശ്കർ ഗാഹും മറ്റു പ്രദേശങ്ങളും കീഴടക്കിക്കൊണ്ട് മഹ്മൂദ് പുതിയ സാമാനി ഭരണാധികാരിയായ അബ്ദുൽ മലിക് രണ്ടാമന് വെല്ലുവിളി ഉയർത്തി.

തുടർന്ന് അബ്ദുൽ മലിക് രണ്ടാമനെ പരാജയപ്പെടുത്തിയ മഹ്മൂദ് തന്ത്രപ്രധാനമായ മെർവും സാമാനികളിൽ നിന്ന് പിടിച്ചെടുത്തു. അതോടെ ഹെറാത്, ബൽഖ്, നിശാപൂർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഖുറാസാന്റെ എല്ലാ പ്രദേശങ്ങളും മഹ്മൂദിന്റെ അധികാരത്തിന് കീഴിലായി.

999 ൽ സാമാനികളുടെ അവസാന രാജാവായ അബ്ദുൽ മലിക് രണ്ടാമനെ ഖറാഖാനികൾ യുദ്ധത്തിൽ പരാജയപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹം തടവിലാക്കപ്പെട്ടത്തോടെ സാമാനികളുടെ ഭരണം പൂർണ്ണമായും അവസാനിച്ചു. കാഴ്ച പൂർണ്ണമായും നഷ്ടപ്പെട്ട അദ്ദേഹം പിന്നീട് 1004 ൽ തടവറയിൽ വെച്ച് മരണപ്പെടുകയായിരുന്നു. അതിനിടയിൽ സാമാനികളിലെ അവസാന രാജകുമാരനായ ഇസ്മാഇൽ രണ്ടാമൻ ഭരണകൂടത്തെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കാൻ ചില ശ്രമങ്ങൾ നടത്തിയെങ്കിലും ഒന്നും വിജയം കണ്ടില്ല. 1005 ൽ അദ്ദേഹവും വധിക്കപ്പെട്ടതോടെ സാമാനികളുടെ പതനം പൂർണ്ണമായി.

പിതാവിന്റെ മരണത്തെ തുടർന്ന് അധികാരത്തിലേറിയ മഹ്മൂദ് യുവാവും പരിചയസമ്പന്നനുമല്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ പിശാവറിലെ ഹിന്ദു ശാഹി ഭരണാധികാരിയായ രാജ ജയപാല ഗസ്നവി ഭരണകൂടത്തിന്റെ ജൈത്രയാത്രക്ക് തടയിടാൻ തീരുമാനിച്ചു. പഞ്ചാബിലെയും കാബൂളിലെയും ഹിന്ദു രാജാക്കന്മാരെ കൂടെക്കൂട്ടി ഒരു വലിയ സൈന്യവുമായി രാജ ജയപാല മഹ്മൂദിനെ നേരിടാൻ

തയ്യാറായി.

തുർക്കികളുടെ കാലാശ്ഠിപ്പട ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഇസ്‌ലാമിക അച്ചടക്കവും ആവേശവുമുള്ള ഒരു സൈന്യത്തെയാണ് മഹ്മൂദ് നയിച്ചത്. 1001 ൽ പിശാവർ വെച്ച് നടന്ന യുദ്ധത്തിൽ രാജ ജയപാലയെ മഹ്മൂദ് പരാജയപ്പെടുത്തി. ആയിരക്കണക്കിന് ഹിന്ദു സൈനികർ കൊല്ലപ്പെടുകയും നിരവധി ആളുകൾ തടവിലാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. രാജ ജയപാലയെയും മഹ്മൂദ് തടവിലാക്കി.

പിന്നീട് മോചനദ്രവ്യം വാങ്ങി മഹ്മൂദ് അദ്ദേഹത്തെ മോചിപ്പിച്ചു. പക്ഷേ, പരാജയവും തടവും രാജ ജയപാലക്ക് അഭിമാനക്ഷയത്തിന് കാരണമായി. മാനക്കേടിനാൽ മനംനൊന്ത അദ്ദേഹം അഗ്നിയിൽ ചാടി ജീവനൊടുക്കി. അതേത്തുടർന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകനായ അനന്തപാല അധികാരത്തിലേറി.

പിശാവർ യുദ്ധം മഹ്മൂദിന്റെ ഇന്ത്യൻ അധിനിവേശങ്ങളുടെ പരമ്പരയിലെ ആദ്യത്തേതായിരുന്നു. ഇന്ത്യയിലേക്ക് അദ്ദേഹം നടത്തിയ പതിനേഴോളം പടയോട്ടങ്ങളുടെ തുടക്കവും ഇതായിരുന്നു. ഒപ്പം, ഇന്ത്യയിലെ ഹിന്ദു ഭരണകൂടങ്ങളുടെ പരാജയങ്ങളുടെ ആദ്യ പടിയുമായിരുന്നു ഇത്. ഗസ്നി ഭരണകൂടത്തിന്റെ ഇന്ത്യയിലേക്കുള്ള കടന്നുകയറ്റത്തിന്റെ നിമിത്തം പിശാവർ ഭരണകൂടത്തിന്റെ പതനമായിരുന്നു.

സാറഞ്ച് തലസ്ഥാനമാക്കി സീസ്താൻ ഭരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന അവസാന സ്വഹ്മാരി ഭരണാധികാരിയായിരുന്ന ഖലഫ് ബിൻ അഹ്മദിനെ 1002 ൽ മഹ്മൂദ് പരാജയപ്പെടുത്തി. സീസ്താൻ പിടിച്ചടക്കി തന്റെ രാജ്യത്തോട് കൂട്ടി ചേർത്ത മഹ്മൂദ് അദ്ദേഹത്തെ വീട്ടു തടങ്കിലാക്കി. തടവിൽ കഴിയവെ 1009 ൽ അദ്ദേഹം മരണപ്പെട്ടു. അതോടെ 861 ൽ യഅ്ഖൂബ് ബിൻ ലയ്മ് സ്വഹ്മാരിനാൽ സ്ഥാപിതമായ ആ ഭരണകൂടം നാമാവശേഷമായി. 876 ൽ അബ്ബാസി ഖിലാഫത്തിനെ

വെല്ലുവിളിച്ച് ബഗ്ദാദിലേക്ക് പോലും പടനയിച്ചവരായിരുന്നു സ്വഫ്ഫാരികൾ. 900 ൽ ബൽഖിൽ വെച്ച് സാമാനികളാൽ പരാജയപ്പെട്ടതിനെ തുടർന്ന് സീസ്താനിൽ മാത്രമായി അവരുടെ ഭരണം ഒരുങ്ങിയിരുന്നു. അതാണ് മഹ്മൂദ് തകർത്തുകളഞ്ഞത്.

അടുത്ത വർഷം 1003 ലായിരുന്നു മഹ്മൂദിന്റെ രണ്ടാം ഇന്ത്യൻ അധിനിവേശം. ഹിന്ദു ശാഹി ഭരണകൂടവുമായി അടുത്ത ബന്ധവും സൈനിക നീക്കുപോക്കുകളുമുണ്ടായിരുന്ന പഞ്ചാബിലെ ഭാടിയ രാജപുത് ഭരണകൂടത്തെ അദ്ദേഹം ആക്രമിച്ചു. പഞ്ചാബിൽ സിന്ധു തീരത്ത് ശക്തമായ കോട്ട കെട്ടി ഭരണം നടത്തിയിരുന്നവരായിരുന്നു ഭാടിയകൾ. യുദ്ധത്തിന് നേതൃത്വമേകിയ സൈനികത്തലവൻ ഉൾപ്പെടെ അനേകായിരങ്ങൾ ആ യുദ്ധത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു. തുടർന്ന് കോട്ട പൊളിച്ച് നിരപ്പാക്കി. ഭാടിയ കീഴടക്കിയ മഹ്മൂദ് അതിനെ തന്റെ രാജ്യത്തോട് കൂട്ടിച്ചേർത്തു.

അതിന് ശേഷം മഹ്മൂദ് മുൽതാനിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു. അക്കാലത്ത് ഗസ്നയിൽ നിന്ന് ഇന്ത്യയിലേക്കുള്ള വ്യാപാര നീക്കങ്ങളുടെ മാത്രമല്ല, സായുധ നീക്കങ്ങളുടെയും മാർഗമായിരുന്നു മുൽതാൻ. അവിടം കീഴടക്കിക്കൊണ്ടല്ലാതെ ഉത്തരേന്ത്യയിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുക എളുപ്പവുമല്ലായിരുന്നു.

മുൽതാൻ കേന്ദ്രീകരിച്ച് ഭരണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നത് അബുൽ ഫത്ഹ് ദാഉദ് ബിൻ നസ്ർ ഒരു ഇസ്‌മാഇലി ശീഅയായിരുന്നു. ഈജിപ്തിലെ ബാത്രിനി ഇസ്‌മാഇലികളായ ഫാത്രിമി ഭരണകൂടത്തിന്റെ ആശീർവാദത്തോടെ ഭരണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന അദ്ദേഹം മുൽതാനിൽ ഖറാമിത്രി ഇസ്‌മാഇലി വിശ്വാസം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിൽ നിർണായക പങ്ക് വഹിച്ചിരുന്ന വ്യക്തിയാണ്. അതിന് വേണ്ടി പാഠശാലകളും പ്രബോധന കേന്ദ്രങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചു. ഇസ്‌മാഇലി വിശ്വാസ പ്രചാരണത്തിന് എല്ലാവിധ സഹായ സഹകരണങ്ങളും ഭരണകൂടം ചെയ്തുകൊടുത്തു.

അയൽപക്കത്ത് ശക്തി പ്രാപിച്ച് വരുന്ന സുന്നി ഭരണകൂടത്തെ സ്വാഭാവികമായി ദാളാദ് ഭയക്കുകയുണ്ടായി. അതുകൊണ്ട് തന്നെ മഹ്മൂദിനെ എതിർക്കാതെ അദ്ദേഹത്തിന് നിവൃത്തിയില്ലാതായി. ഹിന്ദു ശാഹി രാജവംശത്തിലെ അനന്തപാലയുമായി സൈനികമായി കൈകോർക്കാനും മഹ്മൂദിനെ നേരിടാനും അദ്ദേഹം തുനിയുന്നത് അങ്ങനെയാണ്.

അത് മനസ്സിലാക്കിയ മഹ്മൂദ് 1005 ൽ മുൽതാൻ ആക്രമിച്ചു. യുദ്ധത്തിൽ വിജയിച്ച മഹ്മൂദ് മുൽതാനിലെ ബാത്രിനി ഇസ്‌മാഇലി ശീഅയുടെ അടിവേരറുത്തു കളഞ്ഞു. ബാത്രിനി വിശ്വാസധാര പുലർത്തുകയും ഇസ്‌ലാമിക സമൂഹത്തിൽ ചരിത്ര വളർത്തുകയും ചെയ്തുവെന്ന പേരിൽ അദ്ദേഹം ഇസ്‌മാഇലികളെ കൂട്ടക്കൊല ചെയ്തു.

ഓക്സസ് നദി (ആമു ദർയ) ക്ക് അപ്പുറമുള്ള ഉസ്ബെക്കിസ്താൻ, താജിക്കിസ്താൻ, കസാഖിസ്താൻ, തുർകുമാനിസ്താൻ ഉൾപ്പെടുന്ന ട്രാൻസോക്സിയൻ എന്ന മാവറാഉന്നഹർ ഭരിച്ചിരുന്ന ഖർഖാനികളുടെ അധീനതയിൽ നിന്ന് ബുർഖ് മോചിപ്പിച്ചു കൊണ്ട്. മധ്യേഷയിലും മഹ്മൂദ് തന്റെ ശക്തമായ സ്വാധീനം അറിയിച്ചു.

മധ്യേഷ്യയിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്ത നീക്കം ഇന്ത്യയിലെ പഞ്ചാബിന്റെ ഭാഗമായ ഭട്ടിണ്ടയിലേക്കായിരുന്നു. ഭാട്ടിയ രാജവംശത്തിലെ സുഖപാലയായിരുന്നു ദക്ഷിണ പഞ്ചാബിലെ ആ പ്രദേശം ഭരിച്ചിരുന്നത്. 1007 ലെ യുദ്ധത്തിൽ മഹ്മൂദ് അനായാസമായി അദ്ദേഹത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തി. ശേഷം ദക്ഷിണ ഭാഗത്തേക്ക് പ്രണയിച്ച മഹ്മൂദ് കച്ചിന് സമീപം നടന്ന ഹസ്‌റോ യുദ്ധത്തിൽ അവിടുത്തെ ഹിന്ദു രാജവംശത്തിലെ പരാജയപ്പെടുത്തി.

പിന്നീട് നേരെ വടക്കോട്ട് പടനയിച്ച് ഇന്നത്തെ ഹിമാചലിന്റെ ഭാഗമായ നാഗർകോട്ടിലെ കംഗ് കോട്ട കീഴ്പ്പെടുത്തി. ശക്തമായ കോട്ട ഉണ്ടായിരുന്ന കംഗ് ചെറുത്തു നിന്നുവെങ്കിലും അച്ചടക്കവും പോരാട്ട വീര്യവും സമ്മേളിച്ച മഹ്മൂദിന്റെ സൈന്യത്തിന് മുന്നിൽ പിടിച്ച് നിൽക്കാൻ അവർക്കായില്ല. അവിടുത്തെ രാജകുടുംബത്തിന്റെ കണക്കറ്റ സ്വത്തുക്കൾ മഹ്മൂദ് പിടിച്ചെടുത്തു. കച്ചവടക്കാരുടെ സമ്പാദ്യങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈയ്യിലെത്തി. അമ്പലങ്ങളിലെ ഭണ്ഡാരങ്ങളിലെ നിക്ഷേപങ്ങളും അദ്ദേഹം പിടിച്ചെടുത്തു. സ്വർണം, വെള്ളി, മുത്തുകൾ, കുതിരകൾ കാലികൾ, പഞ്ചലോഹ നിർമ്മിതമായ അനേകം വിഗ്രഹങ്ങൾ സഹിതം എണ്ണിയാലൊടുങ്ങാത്ത സമ്പാദ്യവുമായി അദ്ദേഹവും സൈന്യവും ഗസ്നയിലേക്ക് പോയി.

ഹിന്ദു ശാഹി രാജവംശത്തിലെ അനന്തപാല ശക്തമായ സൈന്യത്തെ അണിനിരത്തി മഹ്മൂദിനെതിരെ പോരിനിറങ്ങിയത് ഈ സമയത്തായിരുന്നു. അക്കാലത്തെ ഏറ്റവും വലിയ ഹിന്ദു ഐക്യശ്രമമായിരുന്നു അനന്തപാല നടത്തിയത്. ഡൽഹി, അജ്മീർ, കനൗജ്, കലിഞ്ചർ തുടങ്ങിയ എല്ലാ പ്രദേശങ്ങളിലെയും ഹിന്ദു രാജാക്കന്മാരെ മഹ്മൂദിനെതിരെ അണിനിരത്തുന്നതിൽ അനന്തപാല വിജയിച്ചു. ഒരു വലിയ സൈന്യവുമായാണ് അദ്ദേഹം മഹ്മൂദിനെ നേരിടാൻ ചെന്നത്. സിന്ധു നദിയുടെ തീരത്തെ വയ്‌ഹനയിൽ വച്ച് മഹ്മൂദ് അവരെ നേരിട്ടു. അതിശക്തമായ പോരാട്ടത്തിൽ ആദ്യത്തിൽ അനന്തപാലക്കായിരുന്നു മുൻതൂക്കം. എന്നാൽ യുദ്ധത്തിനിടയിൽ ഗജസേനയിൽ ചില പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടായി. ആനകൾ വിളറി പിടിച്ച് ഓടിയത് ഹിന്ദുക്കളുടെ പരാജയത്തിന് നിമിത്തമായി. ആ ഒറ്റപരാജയം കൊണ്ട് ഉത്തരേന്ത്യയിലെ ഹിന്ദു രാജവംശങ്ങൾ ദുർബലമായിത്തീർന്നു. യുദ്ധശേഷം അധികനാൾ അനന്തപാല ജീവിച്ചിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷം മകൻ ത്രിലോചനപാല അധികാരമേറ്റെടുത്തു.

ഈ സമയത്ത് തന്നെയാണ് മുൽതാനിൽ ദാളാദിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ വീണ്ടുമൊരു കലാപ ശ്രമം നടന്നത്. അതിനെ അടിച്ചമർത്താൻ മുൽതാനിലേക്ക് നീങ്ങിയ മഹ്മൂദ് അദ്ദേഹത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തുകയും തടവുകാരനായി പിടിക്കുകയും ചെയ്തു. ശേഷം ദാളാദിനെ ഗസ്നയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി അവിടെ തടവിൽ പാർപ്പിച്ചു. ശിഷ്ടകാലം ദാളാദ് ജയിലിലാണ് കഴിച്ചുകൂട്ടിയത്. ദാളാദിനെ മഹ്മൂദ് വധിച്ചുവെന്നും ഒരഭിപ്രായമുണ്ട്. ഏതായാലും പിന്നീടൊരിക്കലും മുൽതാൻ ഇസ്‌മാഹൂലി ശിആ വിശ്വാസത്തിലേക്ക് തിരിച്ച് വന്നിട്ടില്ല. അതിന് ശേഷം ഒരിക്കൽ പോലും ദാളാദിന്റെ പേര് ചരിത്രത്തിലും സ്മരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

1011 ൽ ഗോർ പിടിച്ചെടുത്ത മഹ്മൂദ് അവിടുത്തെ അമീർ സൂരിയെ തടവിലിട്ടു. ഖുസ്ദാറിലെ കലാപ ശ്രമങ്ങൾ അടിച്ചൊതുക്കി രാജാവിനെ തുറങ്കിലടച്ചു.

ഘർജിസ്ഥാൻ കീഴടക്കിയ ശേഷം ഹരിയാനയിലെ താനേശ്വറിലേക്ക് മഹ്മൂദും സൈന്യവും നീങ്ങി. രാജപുത്രകൾക്ക് എതിരെ മഹ്മൂദിന്റെ സഖ്യത്തിലുണ്ടായിരുന്ന കനൗജിലെ രാജാവിന്റെ അഭ്യർഥന മാനിച്ചായിരുന്നു ഈ സൈനിക നീക്കം. മഹ്മൂദിന്റെ ഇന്ത്യൻ അധിനിവേശങ്ങളിൽ ഈ ആക്രമണം വലിയ സ്ഥാനം പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അഫ്ഗാനിലെ ലഗ്മാന്റെ കീഴടക്കുള്ള നർദീൻ പർവത നിരകളിൽ വസിച്ചിരുന്നത് കടുത്ത സത്യനിഷേധികളായിരുന്നു. അതിനാൽ ആ പ്രദേശം കാഫിറിസ്താൻ എന്നാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. മഹ്മൂദ് ആ മലനിരകൾ കീഴടക്കി. അവിടുത്തെ ജനങ്ങൾ ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിച്ചതിനെ തുടർന്ന് പ്രദേശം നൂരിസ്താൻ എന്ന് നാമകരണം ചെയ്യപ്പെട്ടു.

തുടർന്ന് ലാഹോർ കീഴടക്കിയ ശേഷം കശ്മീരിലേക്ക് നീങ്ങിയെങ്കിലും പ്രതികൂല കാലാവസ്ഥ കാരണം മുന്നോട്ട് ഗമിക്കാനായില്ല.

1016 ൽ ഖവാരിസ്ഥയിലെ ഭരണാധികാരിയായിരുന്ന അബൂൽ അബ്ബാസ് മഅ്മൂനിന്റെ സഹോദരിയെ മഹ്മൂദ് നിക്കാഹ് കഴിച്ചു. മഅ്മൂന്റെ മരണശേഷം അവിടെ ഉണ്ടായ കലാപം അടിച്ചൊടുത്തിയ മഹ്മൂദ് ആ പ്രദേശം കൂടി തന്റെ രാജ്യത്തോട് കൂട്ടിച്ചേർത്തു. ശേഷം അവിടെ തന്റെ ഗവർണ്ണറെ നിശ്ചയിച്ചു.

1017 ൽ കനൗജ്, മീററ്റ്, മഥുര തുടങ്ങിയ പ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് മഹ്മൂദിന്റെ സൈന്യം അധിനിവേശം നടത്തി. നിരവധി ഹിന്ദു രാജാക്കന്മാരുടെ ഒരു സംയുക്ത സേനയെയാണ് മഹ്മൂദിന് മഥുരയിൽ നേരിടേണ്ടി വന്നത്. ചന്ദ്രപാല എന്ന രാജാവായിരുന്നു സംയുക്ത സേനയുടെ നേതൃത്വം വഹിച്ചിരുന്നത്. അതിശക്തമായ യുദ്ധത്തിന് ശേഷം മഹ്മൂദ് അദ്ദേഹത്തെ വധിച്ചു. മഥുരയിലെ ക്ഷേത്ര ഭണ്ഡാരങ്ങൾ മഹ്മൂദ് പൂർണ്ണമായും കൈയ്യിലാക്കി. വിഗ്രഹങ്ങൾ നശിപ്പിച്ച്, സ്വർണം, വെള്ളി തുടങ്ങി എല്ലാം ഗസ്നയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. ഒരു പുനരുജ്ജീവനം സാധ്യമല്ലാത്ത വിധം പട്ടണം പൂർണ്ണമായും അഗ്നികിരയാക്കി.

പിതാവിന്റെ മരണ ശേഷം ചക്രവര്യയിലെ നന്ദന കോട്ട കേന്ദ്രീകരിച്ചായിരുന്നു ത്രിലോചനപാല ഭരണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. മഹ്മൂദിന്റെ സൈനിക മുന്നേറ്റത്തെ തടയാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും സാധിച്ചില്ല. അതോടെ അദ്ദേഹം അജ്മീറിലേക്ക് ഓടിപ്പോയി.

മഹ്മൂദ് സൈന്യവുമായി എത്തി ഒരിക്കൽ കൂടി ലാഹോറിന്റെ നിയന്ത്രണം പൂർണ്ണമായും ഏറ്റെടുത്തു. ഇന്ത്യയിലേക്കുള്ള മുന്നേറ്റത്തിന് ലാഹോറിലെ സമ്പൂർണ്ണ ആധിപത്യം അദ്ദേഹത്തിന് അനിവാര്യമായിരുന്നു. അതിനാൽ ഇത്തവണ അദ്ദേഹം അവിടെ തന്റെ ഗവർണ്ണറെ നിശ്ചയിച്ചു. സിന്ധുനദീ തീരത്തെ ആദ്യത്തെ ഇസ്ലാമിക

ഗവർണ്ണനായിരുന്നൂവത്. അവിടെ ഖാദിയെയും നിയമിച്ച മഹ്മൂദ് പ്രദേശത്ത് സുസ്ഥിരമായ ഒരു ഇസ്ലാമിക വ്യവസ്ഥ സ്ഥാപിച്ചു. ഇസ്ലാമിക പാഠശാലകൾ നിർമ്മിച്ചു. തന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ പൂർവഭാഗത്ത് ഇസ്ലാമിന്റെ കേന്ദ്രമാക്കി അദ്ദേഹം ലാഹോർ മാറ്റി..

കശ്മീരിലേക്ക് സൈന്യത്തെ നയിച്ച മഹ്മൂദിനെ തടയാനുള്ള ശ്രമം ത്രിലോചനപാല നടത്തി. എന്നാൽ അത് വിജയം കണ്ടില്ല. ത്രിലോചനപാല പിൻമാറിയെങ്കിലും കാലാവസ്ഥയും ഭൂപ്രകൃതിയും പക്ഷേ മഹ്മൂദിന്റെ മുന്നോട്ട് പോക്കിനെ തുണച്ചില്ല.

ഗംഗയുടെ തീരങ്ങളിലേക്ക് മഹ്മൂദ് നടത്തിയ സൈനിക നീക്കങ്ങൾ തടയാൻ ത്രിലോചനപാല തുനിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഖ്യകക്ഷികൾ അതിന് തയ്യാറായി. പക്ഷേ, മഹ്മൂദിന്റെ ജൈത്രയാത്ര തുടർന്നു.

ത്രിലോചനപാലയെ നേരിടാനായി മഹ്മൂദ് നന്നന കോട്ടയിലേക്ക് പട നയിച്ചു. അതോടെ ത്രിലോചനപാലയുടെ സഖ്യത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ചിലർ കൂറ് മാറി മഹ്മൂദിനോടൊപ്പം ചേർന്നു. അങ്ങനെ യുദ്ധത്തിൽ അദ്ദേഹം വധിക്കപ്പെട്ടു. തുടർന്ന് മകൻ ഭീമാ പാല അധികാരം ഏറ്റെടുത്തു. അപ്പോഴേക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജ്യാതിരുകൾ പൂർണ്ണമായും ശുഷ്കിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. മഹ്മൂദാണെങ്കിൽ സൗവീര പർവത കോട്ട (salt range fort) യും പഞ്ചാബ് മുഴുവനും പിടിച്ചടക്കി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അതോടെ രാജപുത്രുകളുടെ പ്രതിരോധം ഉത്തരേന്ത്യയിലെ ഏതാനും കോട്ടകളിലേക്ക് മാത്രമായി ചുരുങ്ങി.

ബുണ്ടേൽഖണ്ഡ് പ്രദേശത്തെ ജേജകഭൂമിയിലെ ചണ്ടേല രാജപുത് ശക്തരായ ഭരണാധികാരികളായിരുന്നു. ഖജുരാഹോ ആയിരുന്നു അവരുടെ തലസ്ഥാനം. ഗംഗ തടങ്ങൾ ആക്രമിച്ച ശേഷം മഹ്മൂദ് ബുണ്ടേൽഖണ്ഡ് പ്രദേശം ആക്രമിക്കുമ്പോൾ വിദ്യാധരയായിരുന്നു

അവിടുത്തെ രാജാവ്. അതിശക്തമായ തന്നെ ചണ്ടേലകൾ ചെറുത്തു നിന്നു. എന്നിരുന്നാലും മഹ്മൂദ് അവരെ പരാജയപ്പെടുത്തി. വിദ്യാധർ പിന്നീട് കലിഞ്ചറിൽ ഒരു കോട്ട നിർമിച്ചു. അതോടെ മഹ്മൂദ് കലിഞ്ചറിലേക്കും പടനയിച്ചു. ശേഷം ഗ്വാളിയോറിലേക്ക് നീങ്ങി.

1025 ലാണ് മഹ്മൂദിന്റെ സുപ്രസിദ്ധമായ സോമനാഥ് ക്ഷേത്ര ആക്രമണം ഉണ്ടാവുന്നത്. മഹ്മൂദിന്റെ പതിഞ്ചാമത്തെ ഇന്ത്യൻ ആക്രമണമായിരുന്നു അത്. സോമനാഥ് ക്ഷേത്ര ആക്രമിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് അദ്ദേഹം അറബികളായ മുജാഹിദീനെയും തന്റെ സൈന്യത്തിൽ ചേർത്തു. സൈന്യത്തെ വ്യത്യസ്ത ദളങ്ങളാക്കി തിരിച്ചു. ദശാശ്വദള തലവനെ ഖയ്ൽ താജ് എന്നായിരുന്നു വിളിച്ചിരുന്നത്. ശതാശ്വ ഖയ്ലുകൾ ഖാഇദിന് കീഴിലായിരുന്നു. സർഹംഗിന് കീഴിൽ അഞ്ഞൂറ് കുതിരപ്പടയാളികളാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. സൈനിക തലവൻ ഹാജിബായിരുന്നു. മുഖ്യ സൈനികതലവൻ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത് സിപാഹ് സാലാർ എന്നായിരുന്നു.

അന്ന് ചാലൂക്യരായിരുന്നു സോമനാഥ് ഉൾപ്പെടെയുള്ള പ്രദേശം ഭരിച്ചിരുന്നത്. ചാലൂക്യ രാജവംശത്തിലെ ഭീമ ഒന്നാമനായിരുന്നു അപ്പോഴത്തെ രാജാവ്. ഇത്തവണ സോമനാഥ് മാത്രമായിരുന്നു മഹ്മൂദിന്റെ ലക്ഷ്യം. അതിനായി വലിയ തയ്യാറെടുപ്പുകൾ തന്നെ നടന്നു.

എന്നാൽ യുദ്ധത്തിൽ അതിശക്തമായ പ്രതിരോധം തന്നെ മഹ്മൂദിന് നേരിടേണ്ടി വന്നു. സോമനാഥിന് പ്രതിരോധം തീർക്കാൻ അമ്പതിനായിരം ഹിന്ദു സൈനികർ അണിനിരന്നു. എന്നാൽ 1026 ജനുവരി പകുതിയായപ്പോഴേക്കും അദ്ദേഹം സോമനാഥ് കീഴടക്കി. ഹിന്ദുക്കളുടെ അഭിമാനമായിരുന്ന സോമനാഥ് വിഗ്രഹം തകർത്തു കളഞ്ഞു.

സോമനാഥ് വിഗ്രഹം പ്രവാചകന്റെ മക്കെ ഫത്ഹ് വേളയിൽ

അറേബ്യയിൽ നിന്ന് കട്ട് കടത്തപ്പെട്ട മനാത് വിഗ്രഹമായിരുന്നുവെന്നതാണ് ശക്തമായ ഇസ്‌ലാമിക വീക്ഷണം. റോമീല മാപ്പർ അത് അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്തുത വിഗ്രഹം കാലക്രമേണ വിഗ്രഹാരാധകരുടെ നാട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുവരികയായിരുന്നു. അത്യാദരവുകളോടെയും ഭക്തിയോടെയും അത് ക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. പുണ്യം കൽപിക്കപ്പെട്ട ആ അറേബ്യൻ വിഗ്രഹത്തിന്റെ മഹത്വം നാനാദിക്കുകളിലും പ്രഘോഷിക്കപ്പെട്ടു. അങ്ങോട്ട് ഭക്തജന പ്രവാഹങ്ങളുണ്ടായി. കാണിക്കുകൾ സമർപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി. അതോടെ സോമനാഥിൽ സമ്പത്ത് കുന്നുകൂടി. ക്ഷേത്രം കേന്ദ്രീകരിച്ച് വേശ്യാകുമാരികളും ദേവദാസികളും ജീവസന്ധാരണം കണ്ടെത്തി. ജനങ്ങളുടെ സമ്പത്ത് ചൂഷണം ചെയ്തും, ദേവദാസി പേരിൽ സ്ത്രീകളെ വേശ്യവൃത്തിയിലേക്കെത്തിച്ച് വരുമാനം ഉണ്ടാക്കിയും, ക്ഷേത്ര ധനം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയും ക്ഷേത്ര നടത്തിപ്പുകാരും പൂജാരികളും ബ്രാഹ്മണരും സമ്പന്നരായി. അങ്ങോട്ടാണ് മഹ്മൂദ് കടന്നുചെന്നത്.

സോമനാഥ് ക്ഷേത്ര കിഴക്കിയ മഹ്മൂദ് വിഗ്രഹം തകർക്കാൻ ഒരുങ്ങവെ ഭക്തജനങ്ങളും പൂജാരികളും തൊഴുകുകയോടെ നിന്നു. ദൈവികശക്തി കുടികൊള്ളുന്ന വിഗ്രഹത്തിൽ നിന്ന് ചമത്കാരങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ച് അവർ ആർത്തുവിളിച്ച് കരഞ്ഞുവെങ്കിലും ഒന്നും സംഭവിച്ചില്ല. വിഗ്രഹം തകർത്ത മഹ്മൂദ് അതിന്റെ ഒരു ഭാഗം ഖലീഫക്ക് അയച്ചുകൊടുത്തു.

അടുത്തവർഷം മരുഭൂമി കടന്നുവന്ന് ജാട്ടുകളെ ആക്രമിച്ചു. ആ യുദ്ധ നീക്കത്തിനിടയിൽ മഹ്മൂദിന് മലേറിയ പിടിപെട്ടു. യുദ്ധത്തിൽ മുന്നേറിയ മഹ്മൂദിന്റെ സൈന്യത്തെ നേരിടാനാവാതെ ദേവസ്ത ജാട്ടുകൾ സിന്ധു നദീതട തീരത്തേക്ക് പലായനം ചെയ്തു.

മലേറിയ പിടിപെട്ട മഹ്മൂദിന്റെ ആരോഗ്യം നാശക്കുന്നാൾ ക്ഷയിച്ചു വന്നു. അതിനിടക്ക് അദ്ദേഹം ക്ഷയരോഗ ബാധിതനുമായി. എന്നിട്ടും

അദ്ദേഹം 1029 ൽ ഇറാനിലെ ഇസ്ഫഹാൻ പിടിച്ചെടുത്തു.

1030 ഏപ്രിൽ മാസം 30 ന് അസർ നിസ്കാരം കഴിഞ്ഞ് മഹ്മൂദ് മരണപ്പെട്ടു. അന്നേദിവസം തന്നെ ഇശാഅ് നിസ്കാരാനന്തരം ഗസ്നയിലെ ഫയ്റൂസി പുത്തോട്ടത്തിൽ ധീരശൂരനായ ആ മഹാപുരുഷനെ ഖബറടക്കി.

തികഞ്ഞ നീതിമാനും ഭക്തനും വൈരാഗിയുമായിരുന്ന മഹ്മൂദിന് ഖുർആൻ മനഃപാഠമായിരുന്നു. ദിവസവും അദ്ദേഹം ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്തിരുന്നതായി അബൂൽ ഫദൽ ബയ്ഹഖിയും, ഫാറൂഖിയും, സീസ്താനിയും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. നല്ലൊരു കവിയും പണ്ഡിതനുമായിരുന്ന അദ്ദേഹം 'തഫ്തീദുൽ ഫുറൂഅ്' എന്ന ഫിഖ്ഹി ഗ്രന്ഥവും രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇസ്ലാമിക ലോകത്തിലെ സുപ്രസിദ്ധരായ അൽ ബീറൂനിയും ഫിർദൗസിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൊട്ടാരത്തിന്റെ അഭിമാനങ്ങളായിരുന്നു. ഉൻസൂരി, ഫാറൂഖി പോലുള്ള കവികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൊട്ടാരത്തിലെ പി പ്രസിദ്ധ കവികളായിരുന്നു.

999 ലാണ് ആദ്യമായി അദ്ദേഹം തന്റെ ഇന്ത്യൻ ആക്രമണങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുന്നത്. അതും അബ്ബാസി വിലാഹത് അദ്ദേഹത്തെ അംഗീകരിച്ചതിന് ശേഷം.

അബ്ബാസി വിലാഹതിന്റെ അംഗീകാരം ഒരു ആദരവായാണ് മഹ്മൂദ് കണ്ടത്. അത് തന്നിൽ ബാധ്യതകൾ ചുമത്തുന്നുവെന്നും തന്നിലെ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ അധികരിപ്പിക്കുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. അതേക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന ഉത്ബി തന്റെ കിതാബുൽ യമീനിയിൽ പറയുന്നുണ്ട്.

സീസ്താൻ ആക്രമിക്കാനായിരുന്നു മഹ്മൂദ് ആദ്യം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതെന്ന് ഉത്ബി പറയുന്നു. എന്നാൽ പിന്നീട് തന്റെ തീരുമാനം തിരുത്തുകയും, ഇന്ത്യക്കെതിരെയുള്ള ജിഹാദിന് മനസ്സ് പാകപ്പെടുത്തിയെന്നുമാണ് അദ്ദേഹം പറയുന്നത്. വിഗ്രഹങ്ങളുടെ മാലിന്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇന്ത്യയെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും, ഏകനായ അല്ലാഹുവിന് ഇബാദത് ചെയ്യാനായി മസ്ജിദുകൾ നിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്ന് ഉത്ബി എഴുതുന്നു. തന്റെ വിജയാനന്തരം 'അശുദ്ധനായ കാഫിറ'യിരുന്ന ജയപാല രാജാവിൽ നിന്ന് നാട്

വിമോചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തതിനെ കുറിച്ചും അദ്ദേഹം എഴുതുന്നുണ്ട്.
ആ അഭിമാനക്ഷതത്തിന്റെ പേരിലാണ് ജയപാല ആത്മഹത്യ
ചെയ്തത്.

ഇസ്ലാമിന്റെ മഹോന്നതരായ നായകരിൽ ഒരാളാണ് മഹ്മൂദെന്
ത്വബ്ഖാതെ നസീരിയയിൽ മിൻഹാജുദ്ദീൻ അബൂ ഉമർ ഉസ്മാൻ ബിൻ
സിറാജുദ്ദീൻ ജുസ്ജാനി എഴുതിയത് കാണാം. ആയിരക്കണക്കിന്
വിഗ്രഹാലയങ്ങൾ മസ്ജിദുകളാക്കി പരിവർത്തിപ്പിച്ചതിന്റെ സകല
ബഹുമതിയും അദ്ദേഹം മഹ്മൂദിന് നൽകുന്നുണ്ട്.

ഓരോ യുദ്ധങ്ങളിലും മഹ്മൂദ് ഇന്ത്യയെ കൊള്ളയടിച്ചുവെന്നത് സത്യം തന്നെയാണ്. ഇന്ത്യയിൽ നിന്ന് അളവറ്റ ധനം അദ്ദേഹം ഗനീമതായി കൊണ്ടുപോയിട്ടുണ്ട്. ഒരുപക്ഷേ, ലോകചരിത്രത്തിൽ ഒരിക്കൽപോലും അതിന് തുല്യമായത് സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടാവില്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹം നടത്തിയത് കേവല കൊള്ളകൾ മാത്രമായിരുന്നുവോ? അതിനുമപ്പുറം എത്രയോ മഹത്വമേറിയതും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതുമായ സംഭാവനകൾ അദ്ദേഹം ചരിത്രത്തിന് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഓരോ യുദ്ധാനന്തരവും അദ്ദേഹം വിഗ്രഹാലയങ്ങൾ തകർക്കുകയും, മുശ്റികുകളെ വധിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യയിൽ തൗഹീദിന്റെ ദൗർവ്വതിനുള്ള വഴി വെട്ടിത്തുറന്നതും അദ്ദേഹമാണ്. അദ്ദേഹം അധിനിവേശം നടത്തി.തുറന്ന് കൊടുത്തത് പാതകളിലൂടെ കടന്നു വന്നവരാണ് പിന്നീട് ഇന്ത്യയിൽ ഇസ്ലാമിക പ്രബോധനങ്ങളും തബ്ലീഗും തസ്കിയയും നടത്തിയത്.

താനേശ്വറിലെ യുദ്ധം വിവരിച്ച ഉത്ബി പറയുന്നത് കാഫിറുകളുടെ അളവറ്റ രക്തം പരന്നൊഴുകിയെന്നാണ്. അവരുടെ രക്തമൊഴുകി നദികൾ മാലിനമായതിനാൽ ജനങ്ങൾക്ക് അതിന് നിന്ന് കുടിക്കാൻ പോലുമായില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു. ഇതൊരു ഒറ്റപ്പെട്ട സംഭവമേ ആയിരുന്നില്ല. ഇന്ത്യക്കെതിരെ മഹ്മൂദ് നടത്തിയ ഓരോ യുദ്ധങ്ങളുടെയും പൊതു സ്വഭാവവും രീതിയും ഇതൊക്കെ തന്നെയായിരുന്നു.

സഹാറൻപൂരിനടുത്തുള്ള ശർവയിലെ ചാന്ദായുമായുള്ള യുദ്ധത്തെ കുറിച്ച് ഉത്ബി പറയുന്നത്, സൂര്യാരാധകരും അഗ്നിപൂജകരുമായ കാഫിറുകളെ കൊന്നൊടുക്കുന്നതിലായിരുന്നു മുസ്ലിംകൾ ആവേശം കൊണ്ടതെന്നായിരുന്നു, അല്ലാതെ അവിടെ ലഭ്യമായിരുന്ന കണക്കറ്റ ഗനീമത് സ്വന്തമാക്കുന്നതിലായിരുന്നില്ല എന്നാണ്. മുസ്ലിംകളുടെ ഹസ്തങ്ങളാൽ കൊലചെയ്യപ്പെട്ടവരുടെ കുമിഞ്ഞു കൂടിയ കബന്ധങ്ങൾ മാറ്റി യുദ്ധമുതലുകൾ കൈപ്പിടിയിലാക്കാൻ പിന്നെയും

മൂന്ന് ദിവസങ്ങളെടുത്തുവെന്നും ഉത്ബി പറയുന്നു. സ്വർണം, വെള്ളി, മുത്തുകൾ, പവിഴങ്ങൾ, വൈരങ്ങൾ എന്നിവയുടെ കൂമ്പാരങ്ങൾ തന്നെ മഹ്മൂദ് അവിടെ നിന്ന് സ്വന്തമാക്കി. ഉത്ബി കണക്കാക്കിയത് മൂവായിരം ആയിരം എന്നാണ്. അത് ഏതാണ്ട് മൂപ്പത് ലക്ഷത്തിലധികം വരും. അൽ ബീറൂനി പറഞ്ഞത് അന്ന് മുസ്ലിംകൾക്ക് ആയിരം വരെ മാത്രമേ എണ്ണാൻ അറിയാമായിരുന്നത് എന്നാണ്.

അവിടെ നിന്ന് പിടിക്കപ്പെട്ട തടവുകാരെ വെറും പത്ത് - ഇരുപത് ദിർഹങ്ങൾക്കാണ് വിറ്റത്. താരിഖെ അഫീഫയിൽ പറയുന്നത് യുദ്ധാർജിത സമ്പത്തിന്റെ അഞ്ചിലൊരു ഭാഗമായി നബി കുടുംബത്തിന് മാത്രം മാറ്റിവെച്ചത് ഒരു ലക്ഷത്തി അൻപതിനായിരം (1,50,000) ദിർഹങ്ങളായിരുന്നുവെന്നാണ്.

നാർദിൻ അധിനിവേശത്തിന് ശേഷം അളവറ്റ സമ്പത്തും അടിമകളുമായി മഹ്മൂദ് സ്വന്തം നാട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തുമ്പോൾ അവിടെ അടിമകളുടെ വില കുത്തനെ ഇടിഞ്ഞതായും, സാധാരണ കച്ചവടക്കാർ പോലും തങ്ങളുടെ കടകളിലും വീടുകളിലും അടിമകളെ നിർത്തിയിരുന്നതായും ചരിത്രത്തിൽ കാണാം.

ഇസ്ലാമിക വിശ്വാസത്തിന്റെ അനുഷ്ഠാന കർമ്മങ്ങളിൽ നിഷ്ഠ പുലർത്തി പോന്ന ആളായിരുന്നു മഹ്മൂദെന്നാണ് ഉത്ബി പറയുന്നത്. അതിലേക്ക് സൂചനകൾ നൽകുന്ന സംഭവങ്ങളും അദ്ദേഹം വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്.

ഹിന്ദുക്കൾ അത്യധികം ആദരിക്കുകയും മഹത്വം കൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന താനേശറിലെ വിഗ്രഹം തകർക്കാൻ ശ്രമിക്കവെ, ഭക്തരും നാട്ടുകാരും അദ്ദേഹത്തിന് മുന്നിൽ ചില വാഗ്ദാനങ്ങൾ പോലും വെക്കുകയുണ്ടായി. അൻപത് ഗജങ്ങളും, അനേകം അശ്വങ്ങളും, അളവറ്റ സമ്പത്തും വാർഷിക അടവും അവർ അദ്ദേഹത്തിന് വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. അതിന് മറുപടിയായി അദ്ദേഹം അവരോട് പറഞ്ഞത് ചരിത്രത്താളുകളിൽ തങ്കലിപികളാൽ ഉല്ലേഖനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിങ്ങനെയാണ്, **"അല്ലാഹുവിന്റെ അനുവാദത്തോടെ ഇന്ത്യയെ വിഗ്രഹമുക്തമാക്കുവാൻ വന്ന ഞാൻ താനേശറിലെ വിഗ്രഹത്തെ വെറുതെ വീടണമോ?"**.

സോമനാഥ് വിഗ്രഹത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും മഹ്മൂദിന്റെ വാക്കുകൾ ഇതേ രീതിയിൽ അടയാളപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. "നാളെ അല്ലാഹുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ വെച്ച്, 'കാഫിറുകളുടെ വിഗ്രഹഭീമനെ സ്വർണത്തിന് പകരം വിറ്റുകളഞ്ഞ മഹ്മൂദ് എവിടെ?' എന്ന് ചോദിക്കപ്പെടാനല്ല, മറിച്ച് 'ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും വലിയ വിഗ്രഹത്തെ തകർത്ത മഹ്മൂദ് എവിടെ?' എന്ന് ചോദിക്കപ്പെടാനാണ് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്". **"വിഗ്രഹ വീൽപനക്കാരനായല്ല അല്ലാഹു മഹ്മൂദിനെ അയച്ചിരിക്കുന്നത്, വിഗ്രഹധ്വംസകനായാണ് എന്നും 'വിഗ്രഹ കച്ചവടക്കാരനായ മഹ്മൂദ് ആയിട്ടല്ല, വിഗ്രഹ ധ്വംസകനായ മഹ്മൂദ് ആയിട്ടറിയിച്ചപ്പോഴാണ് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്'** എന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതായി കാണാം.

യുദ്ധാർജിത സ്വത്തുക്കളെല്ലാം സ്വന്തം നിലക്ക് ആസ്വദിക്കുകയായിരുന്നില്ല മഹ്മൂദ് ചെയ്തത്. ഗനീമതിന്റെ അഞ്ചിലൊന്ന് (ഘുംസ്) അദ്ദേഹം കൃത്യമായി കണക്കാക്കി. അമ്പലങ്ങൾ തകർത്ത്, വിഗ്രഹങ്ങൾ നാല് കഷണങ്ങളാക്കി, അതിൽ രണ്ട് ഭാഗങ്ങൾ ഗസ്നയിലേക്ക് അയക്കും. ഒരു ഭാഗം മസ്ജിദ് നിർമ്മാണത്തിന് മാത്രമായി ഉപയോഗിച്ചു. ഒരു ഭാഗം നീതിന്യായാവശ്യങ്ങൾക്കായും ഉപയോഗിച്ചതായി താരിഖുൽ ഫിരിശ്തയിൽ കാണാം. രണ്ട് ഭാഗങ്ങൾ മക്കയിലേക്കും മദീനയിലേക്കും അയച്ചിരുന്നതായും ചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണാം. യുദ്ധാർജിത സമ്പത്ത് കൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഗസ്നയെ അലങ്കരിച്ചു. സാംസ്കാരികവും ബൗദ്ധികവുമായ തലസ്ഥാനമായി ഗസ്നയെ പരിഷ്കരിച്ചു. ഇസ്ലാമിക കലാ സംസ്കാരങ്ങളുടെ വേദിയായി ഉയർത്തി. നീതി ന്യായത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായി ഗസ്നയെ പരിവർത്തിപ്പിച്ചു. സുന്ദരമായ നിർമ്മാണങ്ങളും, പുനോട്ടങ്ങളും കൊണ്ട് ഗസ്നയെ മോടി പിടിപ്പിച്ചു. ലാഹോറിനെയും ഇസ്ലാമിന്റെ കേന്ദ്രമായി പരിവർത്തിപ്പിച്ചു.

ഇന്ത്യയിലെ ഹിന്ദു, മഹ്മൂദുമായി അതിശക്തമായി തന്നെ പോരാടിയിട്ടുണ്ട്. പല സന്ദർഭങ്ങളിലും അവർ അദ്ദേഹത്തെ പരാജപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ വക്കിൽവരെ എത്തിയിട്ടുമുണ്ട്. എന്നാൽ, ഓരോ വിജയത്തിന് ശേഷവും മഹ്മൂദ് നടത്തിയ കൂട്ടക്കൊലകൾ അവരിൽ ഭയവും ഭീകരതയും വിതച്ചു. ഓരോ മനസ്സും ഹൃദയവും മഹ്മൂദിന്റെ പേര് കേൾക്കുമ്പോൾ തന്നെ നടുങ്ങി വിറച്ചു. അതവരിൽ ധൈര്യക്ഷയം സൃഷ്ടിച്ചു. അതുകൊണ്ട് തന്നെ പലപ്പോഴും കൂട്ടക്കൊലകൾ ഭയന്ന് യുദ്ധങ്ങൾക്കിടയിൽ നിന്ന് പലായനം ചെയ്യാനോ, അല്ലെങ്കിൽ സ്വയംഹത്യ ചെയ്യാനോ അവർ മുതിർന്നു.

ശത്രു ഹൃദയങ്ങളിൽ ഭീകരത സൃഷ്ടിക്കുകയെന്ന മഹ്മൂദിന്റെ നിലപാട് പൂർണ്ണമായും ഗുണം ചെയ്തുവെന്ന് തന്നെ പറയാം. **"അതുവഴി അല്ലാഹുവിന്റെയും, നിങ്ങളുടെയും ശത്രുക്കളിൽ ഭീകരത സൃഷ്ടിക്കാൻ വേണ്ടി"** (8 : 60). ശത്രുവിന്റെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഭീകരത സൃഷ്ടിക്കുകയെന്നതിന് കേവലമൊരു പൊരുൾ മാത്രമല്ല ഉള്ളത്. ഒരിക്കൽ അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഭീകരത പടരുകയും, ഭയം അവരെ കീഴടക്കുകയും ചെയ്തു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ സകല ആർജ്ജവും നഷ്ടമാവും. പിന്നെ ഒരിക്കൽ പോലും അവർക്കൊരു തിരിച്ച് വരവ് സാധ്യമാവുകയില്ല.

മഹ്മൂദ് നടത്തിയ ഇന്ത്യൻ അധിനിവേശങ്ങളുടെ ആഴങ്ങൾ ചികയുമ്പോൾ, ധനാർത്ഥി മാത്രമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രേരണയും പ്രചോദനവുമെന്ന് ഒരിക്കൽ പോലും നമുക്ക് കണ്ടെത്താനാവില്ല. കാഫിറുകളുടെ നിഷ്കാസനവും, ഭൂമിയെ വിഗ്രഹങ്ങളുടെ മാലിന്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ശുദ്ധീകരിക്കലും, സ്വന്തം വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രബോധനവും ജിഹാദും അവയുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളായിരുന്നു. പക്ഷേ, അത്തരം യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ മാർക്സിസ്റ്റ് എഴുത്തുകാർ മറച്ചു വെച്ചു. അത് വിളിച്ച് പറയുന്നത് മതേതര മുസ്ലിം

ബുദ്ധിജീവികൾക്കും അസഹനീയവുമായിരുന്നു.

പഠനങ്ങൾക്ക്

o) മഹ്മൂദിന്റെ കാലത്തെ വിജ്ഞാന്റെയും അധീശത്വത്തിന്റെയും കാരണങ്ങൾ വിവരിച്ച് കൊണ്ട് മുഹമ്മദ് അഹ്മദ് സഅ്ബ് എഴുതിയ അസ്ബാബു നസ്ദ്രി വ ത്തംകീനി ലി ദ്വലതിൽ ഗസ്നവിയൂ ഫി അഹ്ദി സ്സുൽത്വാൻ മഹ്മൂദ് ബിൻ സബക്തഗീൻ അൽ ഗസ്നവിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയപരവും ഭരണപരവും നാഗരികവും സൈനികപരവുമായ നേട്ടങ്ങളും നിമിത്തങ്ങളും അടയാളപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്.

o) ജോർദാൻ സർവകലാശാലയിലെ പ്രഫസറായ അലി മുഹമ്മദ് ഫരീദ് അലി എഴുതിയ അസ്സുൽത്വാൻ മഹ്മൂദ് അൽ ഗസ്നവി - സിയാസതുഹു വ ദ്വറതുഹു ഫീ നശ്രിൽ ഇസ്ലാമി ഫി ശിബിഹിൽ ഖാറതിൽ ഹിന്ദിയയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നീതിബോധത്തെ കുറിച്ചും, സൈനിക വിജയങ്ങളെ കുറിച്ചും, ആഭ്യന്തര ഉന്നതികളെ കുറിച്ചും കൃത്യമായ പഠനങ്ങളുണ്ട്.

o) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലത്തെ വൈജ്ഞാനികപരവും, സാംസ്കാരികപരവുമായ മേന്മകൾ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട് ഇബ്റാഹീം മുഹമ്മദ് അലി സുലയ്മാൻ എഴുതിയ അത്തർബിയതു വ ത്തഅ്ലീമു ഫി ദ്വലതിൽ ഗസ്നവിയൂ എന്ന പുസ്തകം.

o) ഡോ. ഫാത്രിമ അലി അസ്സഹ്റ ജുമുഅ എഴുതിയ ഹർകതുൽ ഇസ്ലാമി വ ത്തഅ്ലീം ഫി വിലായതിൽ ഹിന്ദിൽ ഇസ്ലാമിയൂ ഫി അഹ്ദി ദ്വലതിൽ ഗസ്നവിയൂ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തെ ഇസ്ലാമിക മുന്നേറ്റങ്ങളെയും വൈജ്ഞാനിക നടപടിക്രമങ്ങളെയും പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

o) ഗസ്നവി ഭരണകൂടത്തിന്റെ സാമൂഹികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ നേട്ടങ്ങളും, സാഹിത്യത്തിലും ഇസ്ലാമിക വിജ്ഞാനങ്ങളിലും അവരുടെ സംഭാവനകളും വിവരിക്കുന്ന പഠനമാണ് ഇസ്തിസാം സുലയ്മാൻ ഉമർ രചിച്ച അൽ ഹയാതുൽ ഇജ്തിമാഇയ്യ വ മഖാഫിയ്യ ഫി ദുഘലതിൽ ഗസ്നിയ്യ.

o) ഇസ്ലാമിക പ്രബോധനത്തിലും പ്രചരണത്തിലും ഗസ്നിയ്യ ഭരണകൂടത്തിന്റെ പങ്ക് അടയാളപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട് ഡോ. അഹ്മദ് അൽ ഖൂരി എഴുതിയ അദ്ദുഘലതുൽ ഗസ്നവിയ്യ വ ദൗറുഹു ഫി നശ്രിൽ ഇസ്ലാമി ഫി ശിബ്ഹിൽ ഖാറതിൻ ഹിന്ദിയ്യ.

o) സാമിയ്യയും മലികയും ചേർന്ന് രചിച്ച അദ്ദുഘലതുൽ ഗസ്നവിയ്യ ഫി അഹ്ദി മഹ്മൂദ് അൽ ഗസ്നവി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തെ ഭരണവും സംഭാവനകളും പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

o) അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തെ നീതിവ്യവസ്ഥ, കോടതി, കുറ്റവാളികളോടുള്ള സമീപനങ്ങൾ, ഇടപെടലുകൾ, യുദ്ധങ്ങൾ ഒക്കെ വിവരിക്കുന്ന പഠനമാണ് അബ്ദുൽ കരീം അബ്ദുഹു ത്വാലിബ് എഴുതിയ അൽ അലാഖാതുൽ ഖാരിജിയ്യ ലി ദുഘലതിൽ ഗസ്നവിയ്യ.

o) ഹനഫി ഫിഖ്ഹിന് മഹ്മൂദിന്റെ കാലഘട്ടം നൽകിയ സംഭാവനകളെ വിശദമായി വിലയിരുത്തുന്ന പുസ്തകമാണ് അഹ്മദ് ജവാരിന രചിച്ച ജുഹൂദു സ്സുൽത്വാൻ മഹ്മൂദ് അൽ ഗസ്നവി ഫീ നശ്രിൽ ഇസ്ലാമി സുന്നിയ്യ ഫി അവാസിത്വി ആസിയാ, ഹൗറാൻ, അഫ്ഗാൻ വൽ ഹിന്ദ്.

o) ഇന്ത്യയിലെ ഇസ്ലാമിക പ്രചരണത്തിന് മഹ്മൂദിന്റെ ഭരണകാലവും ഗസ്നവി ഭരണകൂടവും നൽകിയ സംഭാവനകളാണ് ഡോ. സാമിയ മസ്അദിന്റെ ദാറു സലാത്തിനി ഗസ്ന ഫീ നശ്രിൽ ഇസ്ലാം ഫിൽ ഹിന്ദ്.

o) ഗസ്നവി ഭരണകാലത്തെ നയതന്ത്രങ്ങളും വിദേശബന്ധങ്ങളും വിവരിക്കുന്ന പഠനമാണ് ഡോ. അലി അഹ്മദ് അത്രിയയുടെ അസ്സഫാറതു ഫിൽ അസ്സരിൽ ഗസ്നവി.

o) മഹ്മൂദ് ഗസ്നവിയുടെ ഇന്ത്യൻ വിജയങ്ങളുടെ ചരിത്രം പറയുന്ന പുസ്തകമാണ് ഉമർ സ്വാലിഹ് അൽ ഉമരിയുടെ ഫുതുഹാതു സുൽത്വാൻ മഹ്മൂദ് ഗസ്നവി ഫി ബിലാദിൽ ഹിന്ദ്.

o) ഗസ്നവി ഭരണകൂടത്തിന്റെ കാലത്തെ ഇന്ത്യയുടെ ഇസ്ലാമിക ചരിത്രം പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥമാണ് ഡോ. സവാദി അബൂ മുഹമ്മദിന്റെ മഅ്ഫറതുൽ ഗസ്നവി - ഖിറാഅതുൻ ഫീ താരിഖിൽ ഇസ്ലാമി ഫിൽ ഹിന്ദ്.

o) ഗസ്നവി ഭരണകൂടത്തിന്റെ ഭരണ രീതികളെ കുറിച്ചും മന്ത്രാലയങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ കുറിച്ചും വിശദമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട് അഹ്മദ് ജവാരിനയുടെ ത്വബീഅതുൽ വസാറ ഫി അഹ്ദി ദുലതിൽ ഗസ്നവിയു.

o) അബ്ദുൽ മലിക് ബിൻ മുഹമ്മദ് ഇസ്മാഇൽ അഥഅ്ലബി എഴുതിയ കിതാബുൻ ഫീ ഗുറാനി അഖ്ബാരി മുലൂകിൽ ഫുർസ്.

o) ഇബ്നു ഫൻദബ് എഴുതിയ ജാമിഉ തവാരിഖ്.

o) അബൂൽ ഹസൻ മുഹമ്മദ് ബിൻ സുലയ്മാൻ എഴുതിയ **ഫരീദതു തവാരിഖ്**.

o) അബൂൽ ഹസൻ അലി ബിൻ ഫുൻദുഖ് എഴുതിയ **മശാരിഖു തജാരിബ്**

o) ജമാലുദ്ദീൻ അബൂൽ ഹസൻ അലി ബിൻ യൂസുഫ് വിഹ്തി എഴുതിയ **താരിഖു മഹ്മൂദ് ബിൻ സബക്തഗീൻ വ ബനീഹി**

o) അബൂ സഇദ് അബൂൽ ഹയ് ബിൻ ദഹ്ഹാവ് അൽ ഗർദീസി രചിച്ച **സയ്നുൽ അഖ്ബാർ**

o) അബൂൽ ഹസൻ അലി ബിൻ അശ്ശയ്ബാനിയുടെ **അൽ കാമിൽ ഫി താരിഖ്**

o) മുഹമ്മദ് ഖാസിം ഹിന്ദു ശാഹ് അസ്തറാബാദി എന്ന ഫിരിശ്ത രചിച്ച **താരിഖെ ഫിരിശ്ത**

o) കശ്മീരി രാജാക്കന്മാരുടെ പുരാവൃത്തം വിവരിക്കുന്ന സംസ്കൃത ഭാഷയിലുള്ള **രാജതരംഗിണി**യിൽ മഹ്മൂദും ത്രീലോചനപാലയുമായുള്ള യുദ്ധത്തിന്റെ സ്മരണയുണ്ട്. മഹ്മൂദിനെ കുറിച്ചുള്ള ഒരേയൊരു സംസ്കൃത രചനയാണിത്.

